

[Gert Petersen]

ansen var inde på lignende tanker, hr. Honoré var inde på det osv. Det er jo et gammelt trick, at hvis man selv er i gang med en eller anden historie, så råber man »stop tyven!«, for at de andre ikke skal opdage det. Jeg tror, at man skulle lade den motivforskning hvile. Det er i øvrigt en kendt sag, at forespørgerne i dette tilfælde ikke er helt enige om det principielle syn på efterretningstjenesten. Det har vi diskuteret tidligere. Den diskussion vil jeg ikke tage op, for den drejer sig aldeles ikke om de sager her. Dette drejer sig om et helt konkret materiale, som ligger på folketingets bord, et helt konkret materiale, og jeg synes, det er ganske karakteristisk for hr. Palle Simonsen, for hr. Arne Christiansen, for hr. Erhard Jakobsen, at det materiale, de oplysninger, som er kommet frem her, har de ikke berørt. Det har de ladet ligge. Derimod er de kommet med en række betragtninger om, hvad vi andre mon var ude på.

Jo, hr. Palle Simonsen har måske berørt materialet, for så vidt som han sagde, at han ikke kunne forstå, at jeg kunne tillade mig at kritisere forskellige ting i kommissionsdomstolens rapport. Selvfølgelig kan jeg da tillade mig det. Jeg har, når det har drejet sig om den saglige fremstilling af kendsgerningerne, holdt mig meget nøje til kommissionsdomstolens rapport. Jeg har ikke i mit første indlæg – jeg tror for resten, der var en eller anden ordfører, der talte om, at man kunne forvente endnu værre fantasifuldheder fra de senere forespørgere end fra mig – holdt mig til andet end de kendsgerninger, som er kommet frem i rapporten, kendsgerninger, som en del af denne sal åbenbart er indstillet på at ignorere.

Derimod har jeg udtrykt uenighed om nogle af de vurderinger, som er fremkommet i kommissionsdomstolens rapport, og det skulle vel nok være tilladt. Det skal vel ikke være sådan, at man helt overlod til de retslige myndigheder at afgøre, hvilken politik der skal føres i dette land. I øvrigt kan man for min skyld godt drage den konklusion af diskussionen om vurderingerne, men – udmærket – er det de rimelige tolkninger at drage retsligt af de beslutninger, der er taget her i folketinget, så må jeg sige, at så må beslutningerne laves om. Det kan ikke være en rimelig konsekvens af, hvad dette ting har ønsket – hvordan det så har udtrykt sig, det

er noget andet – at det f. eks. er legitimt at udspionere EF-modstanderne. Må jeg minde om, at $\frac{1}{3}$ af Danmarks befolkning stemte mod medlemskab af EF den 2. oktober 1972, og at den bevægelse, som blev organiseret mod EF, var og for den sags skyld er en ganske stor og stærk bevægelse, som giver udtryk for et grundlæggende synspunkt i den danske befolkning. At det så ikke svarer til synspunktet herinde hos flertallet, er en anden sag. Kan det berettige til, at efterretningstjenesten – om det er forsvarrets eller politiets, er mig aldeles underordnet – går i gang med at udspionere denne modstand? Er der virkelig vedtaget beslutninger i dette ting, som gør en fortolkning rimelig, der berettiger udspionering af EF-modstanderne? Synes hr. Arne Christiansen, synes hr. Erhard Jakobsen, at det er rimeligt, at EF-modstanderne bliver udspioneret? Hr. Erhard Jakobsen nikker.

Så vil jeg godt sige, at der kunne komme andre tilstande i dette land. Der kunne komme den tilstand, at der kom et socialistisk flertal, at der blev ført en socialistisk politik, at der var nogle partier, som meget hårdt og skarpt opponerede mod det. Det kunne også være, at vi meldte os ud af EF. Og så kunne man anlægge den betragtning med det fortilfælde, som ligger her nu, at det var rimeligt, at efterretningstjenesten til den tid udspionerede centrum-demokraterne og andre partier, der var imod den politik, der blev ført. Hr. Erhard Jakobsen synes, det er helt i orden. Må jeg have lov til at sige til hr. Erhard Jakobsen, at det synes jeg ikke. Jeg synes, at efterretningstjenesterne og de statslige organer skal holde deres fingre væk fra den politiske meningsdannelse, og de skal gøre det totalt. Det er vi åbenbart uenige om. Jeg synes, det er interessant at få konstateret den uenighed, og jeg synes, den bør gå ind i den fortsatte debat.

Så skal jeg bruge mit sidste halve minut til at understrege endnu en gang, at det ikke var et enkelt medlem af forsvarrets efterretningstjeneste, der henvendte sig til hr. Hetler, det var to ledende officerer. Og da jeg holder mig til kendsgerningerne i denne beretning, citerer jeg også fra den, og jeg kan det udenad, jeg behøver ikke at slå op, at det var på vegne af forsvarrets efterretningstjeneste, de henvendte sig. Jeg skal gerne senere vise forsvarsministeren det pågældende afsnit. Det